

SZABOLCS

(Telefonsz. az interurbán hálózatban: 132.)

POLITIKAI LAP.

(Telefonszám a városi forgalomban: 132.)

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 korona. Egyes szám 16 fillér.
Megjelenik hetenkint egyszer, szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
Schlichter Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker., Vasuti-ut 17.
Lapunk a bel- és külföld minden nagyobb városában képviselve van

Epistola a gyehennából.

Irja: Ampringen János Gáspár, Magyarország kormányzója 1673-ban, atyafiságos jó kívánatokkal — br. Fejérváry Gézának, Magyarország kormányzójának 1906-ban.

(K.) „Kedves kollégám az Urban, a mi Urunkban, a dicsőségesen uralkodó Császárukban! — Mi akik a tulsó világ nyomoruságai közt hányatunk, Kolonics ő eminenciájával, Kobbal, Karaffával, Spaszkaival és más jelesekkel egyetemben, igaz szívbéli örömmel vevénk a hirt, hgy Magyarországon ismét elárad a mi Urunknak, a Császárnak korlátok nélkül való atyai jósága, mely is mondatik litterátori nyelven: absolutizmusnak. — Minden gyehennabeli kinjainkat felülhaladta abban való hitünk, hogy Magyarországon a rendszerrel, melynek mi voltunk a legszebb virágai, elsenyvedt a szellem is, mely minden koron éltette a felséges uralkodó házat. Annál nagyobb megnyugvásunkra szolgált a hír, hogy a szellem erősebb minvalaha s ecce! Feltámadóban a rendszer is, mely Jairus leánya képen nem halt meg csak aluvék.”

„Szerelmes kollégám, elhidd nekem, hogy kimondhatatlan szinpáthiak buzognak én bennem te irántad. Ugy tetszik nekem, ugyanaz a hűség a dinasztia

iránt késztet téged a nyakas magyarok meggázolására, mint engem és gyehennabeli, föntnevezett jeleseket. — Amit annál többre tisztelek benned, mert neked honfitársaid azok a kutya hitűek, akik nekem vad idegenek voltak. — Ugyan olyan grata persona vagy a felséges udvarlásnál, mint én voltam anno domini. Sőt — az istállótáját neki! — még fizikumbeli egyezés is vagyunk közöttünk. Rólam az mondták, mikor Magyarország kormányzójává lettem: ist er schon ziesn lich bantállig. — Vaskos mondás egy kicsit, de udvari szájból azt is föl kell venni. Te is meg etted már kenyerednek javát, mikorra elérted azt a sorsot, hogy szekerce légy az absolutizmus kezében. Ami kis különbözőség volna bennünk, hogy én pap voltam, te katona vagy. Kiegyenlítődik azzal, hogy egyikünknek sem szabad gondolkozni.”

„Summa summárum: magamat látom benned, azért szives engedelmeddel egy-némely ristrukciókat vagyok adandó, ha szólít őfelsége kegyelmes szava március havában. Látod mily csodálatos találkozásai vagynak a véletlennek: amakkor is, az én időmben március havában ütött be az absolutizmus, 233 esztendővel ennek előtte. A felséges császári

ház akkor is keresett és talált ürügyet az alkotmány elkobzására. Némely magyarok beleinstálkodván abba, hogy az ő hazájuk csak vágó marhája gyanánt legyen az austriai hatalomnak, nagy oktalannal fejjel háborgást kezdének. Wesselényi féle összeesküvésnek mondják ezt a ti história csinálóitok. Nosza kapott az alkalmon Leopoldusz császár, azaz hogy nem is ő, hanem azok a kipróbált jelességű térfiak, akik a császár esze szerint gerálták magukat.”

„Vessolényi uramat megszabadította az irgalmas halál a bécsi hóhérok körmei közül, de Zrinyi, Frangepán és Nádasdy uraiméknak bizony elnyisszantották a nyakukat, sőt még a sirjukat is megmocsokolták. S ezzel megindult a vizözön. Őfelsége habozott és lelkiismeretének megnyugtatósa végett tanácsot hívott össze, udvara jeleseiből: mitévő legyen Magyarországgal? Szabad-e neki esküt szegni, alkotmányt felrugni, Magyarországot letörölni Európa mappájáról? És a hiv tanácsadók, akik járatosak voltak Aesopus meséiben, siettek megnyugtani a felséges ur lelkiismeretét: „Magyarország az engedetlenséggel eljátszotta minden történelmi és ember jogait!”

„Hát akkor hajrá! — Mink is azon

T A R C A.

Borongó strófák . . .

*Fönt az emeleten lakom
És valamennyi ablakom
Odanyílik az utcára,
A hol pezsg az élet árja.*

*Közvetlen ablakom alatt
Egy üzlet dus hasznót arat,
Urának abból jó élet,
Hogyha más már semmivé lett.*

*Mert amit itt csomagolnak,
Mindenkinek kell maholnap,
Koporsó s halottas párna:
Ki az, kire ez nem várna?*

*Igen gyakran álldogál itt
Szekér, mely koporsót szállít,
Előtte két gébe ordít,
Fájdalmas memento morit.*

*Szomorú fekete láda,
Megholtaknak szűk világa!
Beléd száll sok vágy és remény,
Beléd roskad dús és szegény.*

*Szolga és ur itt testvérek,
Mindkettőt eszi a féreg,
Itt már nincs szerelem s ábránd
A sír mindent magával ránt.*

*Megborzadok, ha rád nézek
Te végső szomorú fészek,
Honnan nem száll ki a madár,
Te keserves élethatár.*

*Te pont vagy a mondat végén,
Te nagy csőd az élet czégén;
Az aktívák itt a csontok,
S az Úr a csődtömeggondnok.*

*Nézlek, te gyászos szemfödél
A mint lenget a csipős szél,
Könny szökik fel a szemembe:
Bús sorsom jut az eszembe.*

*Borus lelke arra gondol,
Látva, hogy a gyászos boltból
Viszik mindazt a szekérre,
Mi az élet egész bére.*

*Amiért az élet harcza,
Dul s izzad az ember arcza:
Fáradalmáért utolsó,
Díja a kemény koporsó.*

*Kél bennem bánatos érzet:
Mivelhogy a sötét végzet,
Kegyetlenül bánik velem
S hasztalan minden küzdelem.*

*Elmondhatam én is bátran,
A mit régen egy sorstársam
Mondott maró szatirával,
Mert úgy rám, mint őreá vall:*

*Hogyha egy üzletem lenne
S koporsót árulnék benne,
Hasztalan nyitnám boltom ki,
Meg nem halna nálunk senki.*

Jesúrun.

A szivar.

Egy reggelen, éppen pitymallani kezdett, s én a legédesebb hajnali állomban ringatóztam, a mikor szobám ajtaja hirtelen felnyílt s belépett rajta valaki, a ki minden teketória nélkül ágyamhoz lépett, megrázta paplanomat s így szólt:

— Jó reggelt! . . . ! Tessék csak felébredni!

Nehéz lett volna ennek a lakonikus parancsnak nem engedelmeskedni! A hang

Ajánlom a legdivatosabb báli és estélyi ujdonságokat, u. m. ruha bevonatokat, filter és csipke diszeket czipők, virágok keztyüket, stb.

Tisztelettel: **Hisler Károly.** Telefon 114.

kezdtek, hogy elvettük a sajtószabadságot — már amilyen akkor volt. — Aztán jött a pápens, mely elvette Magyarország alkotmányát és az országot beleolvastotta az ausztriai impériumba. Aztán jöttem én, Magyarország teljhatalmu kormányzója és jött velem „a kimondhatatlan szenvedés és nyomoruság.” Jött az adó, koldus lett bele az egész ország. Jöttek a martalócok, a zsoldosok, a császári hadak, raboltak és égettek, úgy hogy a föld népe ezrével bujdosott ki előlük oláh földre, török hódoltságba. Jöttek a tábornokok és velük a véstörvényszékek. — Vadállatok még nem pusztítottak el Magyarországon annyi ember életet, mint ezek. Örült aki csak gályára jutott, mert meg is ölheték volna; örült akit lenyaktak, mert kerékbe is törhették volna; örült akit csak kerékbe törtek, mert válogatott kinzásokkal is megölheték volna. Az ország színe-java lemészárolva, vagyona felprédálva, városai fölégetve, pusztává téve, pusztái sivatagokká változtatva. Oh a kegyes Habsburgok tudtak az én időmben ilyen nem nagyon kegyesek is lenni.

„S amikor egész Európát a hideg rázta a magyarországi borzalmak hallatára, melyek az én teljhatalmu kormányzatom alatt elkövetődtek, — akkor én kegyvesztett lettem a bécsi udvarnál, mert nem tudtam még nagyobb erélyt kifejteni Magyarország elpusztításában.”

„Erre vigyázz, szerelmes kollégám, ezt akartam a lelkedre kötni, ámbátor lehet, hogy anélkül is tudnád a kötelességedet, hiszen te szilaj magyar vagy, én csak bárgyu német voltam. Szédítő föladat ez a tiéd: saját hazád nyakára hurkolni a kötelet!”

„Itt a szomszédunkban nyavalyog valami elgyengült osztrák, azt mondja, irjam meg, hogy ő is irigyel: mint kollégát, — Bachnak hívják.”

olyan erős, dörgedelmes és mély volt, hogy a falak megrázkodtak bele, s a képek ijedten kezdtek fészkelődni helyeiken.

Fölkaptam hát a fejemet és végig néztem a jövevényen. Magas, szálás legény volt, rettentő válakkal, és még rettentőbb öklökkel. Torzonborz szakálya, s kuszált hajzata közül két, merész tekintetű fekete szem villogott elő.

— Ismer ön engem? — kérdé.

Mit feleljek erre? Látni már láttam valahol, de hogy hol, kinél s minő alkalommal, az nem jutott eszembe. De hirtelen valami világosság lopódzott agyamba. Egy szép asszonnyal kapcsolatban láttam én ezt a jó embert valahol. Persze, persze! Azt mondták róla, hogy ő az uradalmi vadász. S midőn gondolkodásomban ide értem, ismét megszóllalt ő:

— Én a gróf úr ő méltósága vadásza vagyok!

— Van szerencsém ismerni!

A vendégem erre kétszer vagy háromszor idegesen sétált végig a szobában, miközben mormogta:

Elhiszem! . . . Meghiszem, hogy ismer!

Aztán újból az ágyamnál állt meg:

— A szolgál nem akart beereszteni!

— Nincs szokva a korai látogatásokhoz!

Levél a Szerkesztőhöz.

Tisztelt Szerkesztőség!

A „Szabolcs” múlt hó 13-iki számában Kállay András kedves nagybátyám, szózatában többek között arra is felhívja a vármegye közönségét, hogy a haladó-párti urakat rekeszszük ki a társadalmunkból. Mikor e lelkes szózatát írta, alig gondolta, minő gyönyörű válaszból fogja részesíteni a „Nagykálló és Vidéke” című lap — már január 14-ikén.

E „társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi hetilap” ugyanis január 14-ikére politikai vezércikkkel kedveskedett olvasóinak. „Aki higgadtan gondolkozik s emellett tisztességes ember,” — írja — „a bojkottot még a politika szempontjából sem tarthatja helyesnek. Mert minék ujjat huzni a hatalommal, akkor, amidőn az csak provizorikusan intenzív ügyeket vezet mindaddig, míg a súlyos válságból kivezető utat meg nem találják? A bojkottáltak között van nem egy jó magyar ember, nem egy köztisztelőben állott uri ember, vajjon elhíhet-e ezekről, hogy becsületlenül eladták magukat a hatalomnak? Nem, ez nem hihető el s ezt nem hiszik azok sem, akik a bojkottba heccelik a közönséget. Különösnek találjuk azt, hogy a nemzeti ellentállás vezérei, akik a bojkottra az iniciatívát adják a publikumnak, maguk privátim a legbarátságosabban érintkeznek a kormány tagjaival és főispánjaival, a **Nemzeti és Országos kaszinóban vígan paroláznak, pezsgőznek és kártyáznak velük.** S ugyanezek az urak **nem állanak a vidéken egy rettentő társadalmi harcot felidézni, amely annyi mérgezett sebet fakaszt, hogy talán egy emberöltő sem lesz elegendő e sebek behegedéséhez.**”

A dolognak utána járattván, a felelős szerkesztő, Sarkady József, azzal mentegődött, hogy cikk hiányában egy könyomatosból nyomatta le e „vezér”-cikket. Mert feltétlenül meg voltam győződve a szerkesztő jóhiszeműségéről, a további lépésektől elálltam, ha a következő nyilatkozatot teszi közzé lapjában:

„Nyilatkozat.

Lapunk múlt számában sajnós elnézésből, melyért a tisztelt Olvasó közönség elnézését és bocsánatát kérjük, egy a folyóirat ösmert nemzeti szellemével teljesen ellenkező vezércikk látott napvilágot. Szükségesnek tartjuk kijelenteni, hogy e cikk

— De én nyakon ragadtam a ficzkót s a falhoz lóditottam, a mire aztán utat nyitott!

— Argumentum ad hominem! Ez előtt többnyire meghajolnak az emberek . . . Szép volt öntől!

— Kész lettem volna akár meg is ölni a ficzkót, ha még tovább is akadékoskodik. Oh, kedves uracskám, a dolog nem fog lefolyni oly simán, a hogy ön gondolja. Vagy azt hiszi, hogy mi falusiak oly bárgyuak, vagyunk, hogy magunkra engedünk száradni minden szégyent . . . Oh, korántsem! Ne gondolja ön, hogy a lakezipó, s az ön fővárosi szabója által készített öltözék, megbüvöl mennünket s elveszi eszünket! . . . A sarkunkra állunk mi is, ha keil! Az én családi boldogságom előbbre való homi léha ficsur czéitalan életénél!

Elbámultam. Kezdtém nem érteni az emberemet.

— De hova beszél ön uram? Mit akar? . . .

A jövevény nagyot ütött öklével az asztalra.

— Eh, ne tetesse magát uram . . . Tudok mindent . . . Ugy-e tetszik önnek a feleségem?

Vállalt vontam.

— Szó, ami szó . . . Csinos asszony . . .

tartalmával, titkos irányzatával egyet nem értünk, de egyet nem is érthetünk, mert mi a társadalmi kérdéseket is csak nemzeti alapon tárgyalatjuk. Igérjük, hogy hasonló sajnós mulasztás többé történni nem fog.

A szerkesztőség.*

Azt hittem, ezen loyális, — most már belátom, túl loyális — eljárásomnak meg lesz a fogantaja. Több napi távollétem után megbotránkozással láttam, hogy a nyilatkozat nem jelent meg. E helyett kezeimbe került a 21-iki szám kefelevonatja, melyben e kinyomtatott nyilatkozatot keresztül huzzák a következő megjegyzéssel:

„Nem irom alá, mert a nemzeti küzdelemben semmi néven nevezendő szükségét nem látom és láthatom, ha a társadalom bojkottokat mivel. R.*

Forgatom jobbról-balra a „Nagykálló és vidékét”, de csak azt látom, hogy Sarkady József a felelős szerkesztő, R. urat sehol sem találom a szerkesztőség tagjai között. Hogy a nyilatkozatot nem engedte közölni, csak akkor lehetne értelme, ha ő írta volna azt a szép cikket.

Ki írta, ki nem írta, ahhoz semmi közöm. De további eljárásom tisztán állott előttem. A „Nagykálló és Vidéke” szerkesztőségéhez — bár azon szörnyű katasztrófa előtt álltam, hogy többé nem fog „higgadtan gondolkodó s e mellett tisztességes embernek” tartani, a következő levelet intéztem:

„A „Nagykálló és Vidéke” szerkesztőségének Helyben.

Lapjok m. hó 14-iki száma piszkos, mert a nemzeti ellentállás vezéreit hazug módra megrágalmazó, a nemzeti küzdelmet megbénítani akaró, így titkos befolyásra visszavezethető vezércikke miatt lapjok járatását beszüntettem, azt többé látni sem akarom. Bár azt is kutathatnám, mióta van e folyóiratnak kauciója, csak annyit jelzek, hogy Szabolcsvármegye hazafias közönségét a „Szabolcs”-ban fogom e haladó-párti organumra figyelmeztetni. Az — jól tudom — megtalálja majd a méltó választ!

Nagykálló, 1906. jan. 25.

Kállay Ubul
orsz. gyűl. képvis.

Ezen kötelességemet most teljesítem. De biztosan Szabolcsvármegye közönségének azon része is teljesíteni fogja, mely idáig a

A vendégem felforgatta szemeit.

— Ne mondja ezt, mert ágyában fojtom meg!

A hideg futott végig a hátamon. Ez a vadember meg képes rá. Hogy nem jót forral azt a szemeiből láttam s hogy végtelenül dühös rám, azt meg már ő is egész határozottsággal kijelentette az imént.

E közben a vendégem néhány pillanattig hallgatott, majd újból megszólalt:

— Egyéb iránt ne teketóriázzunk! . . .

— Ön elcsábította nőmet, feldulta a családi boldogságomat! . . . Ezért elégtétellel tartozik . . . Le fogom löni!

De most már érdekelni kezdett a dolog. Hát meg van ez az ur bolondulva? Hiszen én a nejevel még csak nem is beszéltem soha! Megkísérlettem az ellentmondást.

— De uram, hiszen én nem is ösmerem nejét!

— Mondtam már, hogy hallgasson, — ordított fel a vendégem — s ne tagadjon semmit! . . . Nőm is ugyanezt mondja! . . . Ó is azt állítja, hogy nem is beszéltem önnel. Mindez azonban hazugság. Nekem bizonyítékaim vannak!

S erre egy félig elszitt szivarcsutakot vett ki zsebéből.

— Látja?

B á l i i d é n y r e

a legujabb ruhadiszek, gase szövetek, csipkék, szalagok, selymek és plisse fodrok. Továbbá báli keztyük, harisnyák és legyezők dus választékban kaphatók:

K O H N I G N A T Z divatáru üzletében (Városház-palota)

„Nagykálló és Vidékét” járatta. Addig is kísérjük figyelemmel a nagykálló haladópartot.

Kiváló tisztelettel
Nagykálló, 1906. jan. 25.

Kállay Ubul
orsz. gyűl. képv.

A tényállás igazolására beküldöm az idézett lap m. hó 21-iki kefelevonatát.

Szereplést soha sem kerestem, szereplésre soha sem vágytam; megelégedtem és megelégszem mindig azon körrel, melyet mint a magyar történelmi tudomány igénytelen, dilettáns segéd-munkása tölthetek be. De ha a tények kérlelhetetlen logikája a köz elé állított, a kötelességteljesítés alól soha sem vontam ki magam, de — szerény erővel bár, ám nem nézve sem jobbra, sem balra — parancsul csakis lelkiismeretem szavát ösmerem el, szem előtt tartva a történelmi kutatás legelső elvét: az igazság keresését.

Csakis kötelességem akartam teljesíteni akkor, mikor — Nagykállóban a haladópart mozgolódását vélvén észrevehetni — a „Szabolcs”-ban felszólaltam. Nyugodt lélekkel mondhatom, az ügy további fejleményei nagyon is megnyugtattak. Nem ártatlanokat, támadtam. Szabolcsvármegye ősi, hazafias hírneve, mely hírnév a vármegye gyermekeinek a haza szabadságáért ontott vére által forrott egybe Magyarország történelmével, forgott és forog kockán. Ez ősi hírnév nagyon is megérdemli, hogy az esetleges személyes érdekek sutba dobásával, kiméletlenül mutassunk rá az igazságra.

Mivel m. hó 24-ike óta a „Nagykálló és vidékét” nem olvasom, jó barátaim figyelmeztettek, hogy e lap legutolsó számában hosszabb cikkben — személyem megnevezése nélkül — foglalkozik „támadásom”-mal.

Nem akarom a „Szabolcs” tisztelt olvasó közönségét e cikk szóról-szóra való leközlése által untatni. Bevezetésében égető sebekről beszél, a melyek hazánk testét emésztik, abban, mint az örölkő szű mély sebet rágva a megromlás, a bomlás felé viszi. Szerinte a társadalmi bojkott a politikai szenvedély elfajulása, a jó izlés, az emberi szeretet sárba taposása. És most jön a java! De már ezt érdemes szóról-szóra leírni:

„Irtunk, hogy a közérkölcseket javítsuk, a közszükségletet ez által pótolni, helyre hozni akartuk. S megtámadtunk, célunk, irányunk félreismerttetett. Vagyunk oly jó hazafiak, hogy megtámadtunk nem engedjük magunkat senki

által. Minket nem vezet semmi pártpolitika.* Lapunk rövid életében mi soha sem kerestük a közjogi botránnyokat, mi városunk és járásunk lakossága s evvel édes hazánk — javát óhajtjuk mindig és mindenkorra igaz magyar hazafisággal erősíteni, oly politikát követve, a melynek célja a népek gazdaságát vagyion és egészségben, kulturában előre vinni s pótolni azok mulasztását, akik évek óta hatalmon ülve nem vitték előre hazánk boldogulását, akik nem ismertek magyar ipart, de helyette szilaj kitérőseket, hecceket, akik nem tették függetlenné és gazdaságához erőssé és értelmessé hazánkat, akik vizet prédikáltak s magok bort ittak.”

Álljunk meg itt egy kicsit. A „Nagykálló és vidékét” a nemzeti ellentállás vezéreinek „közérkölcseit” javítani akarja. Szép dolog. De már az ellen tiltakozom, hogy e lap irányát félreismerttük. Nagyon is elárulja azt ez utolsó cikke is. Hogy Szabolcsvármegye sem fogja megtámadni, azt már elhiszem, mert Vészi József ur öméltósága nagyobb ur még Szabolcsvármegyénél is! És Vészi József ur öméltósága is a mostani nemzeti küzdelmet csak közjogi botránnyak tartja. De úgy látszik, hogy öméltósága mellett még a sanda mézárós is mintaképe a „Nagykállónak”, mert a szabadelvű pártra néz és a függetlenségi pártot üti; azokról beszél, kik éveken át a hatalmon ültek, de a szerinte „szilaj kitérőseket, hecceket” kedvelő függetlenségi pártot érti, vagy talán helyesebb uton járunk! az egész koalíciót.

De oly ösmerősek előttem e hangok. Hogy is mondta Fejérváry báró osztrák helytartó ur október 28-án? „Új politikát hoztunk, új programot, a mely számot vet az országnak valódi és legsürgősebb szükségleteivel, biztosítja a nemzeti fejlődést az egész vonalon, az ország gazdasági és társadalmi haladását, a szervezetünkön rágódó rákfének gyökeres gyógyítását.” Vagy: „Mert mi a jellegző vonása a magyar parlamentarizmus utolsó esztendőinek? Egyfelől az, hogy a legsürgősebb és legelőhevévőbb gazdasági és társadalmi politikai érdekek teljesen parlagon hevernek, a népképviselő részéről semmiféle figyelemben nem részesültek. másfelől pedig az ország drága ideje meddő közjogi vitákra és kötekedő szörszálhasogatásokra pazarlódott.”

Nincs higgadt ember Magyarországon, ki a gazdasági és társadalmi bajokat el ne

* Mi jogcimen üznének egyáltalán politikát (szerk.)

ösmerné. Csak a baloldali blokk feliratára. Kossuth Ferenc számtalan cikkére utalok. De mikor ezeréves alkotmányunkról van szó, ősi szabadság szeretettünket hiu ígéretek által elaltatni nem engedjük. Soha!

De a „Nagykálló és vidékét” cikkét kommentálni sem kell. Mert legalább őszinte! „Elitelttünk tehát? De kik szemében? Azok szemében, akik nem meritik a radikális küzdelemből azt az íhletet, hogy a nemzet oltárán csakis oly tiszta tüzet lehet gyújtani, a mely a nép millióinak tiszta lelkéből fakad, ahol a gazdaság, a társadalom boldogító produktio munkálkodása fakad, a mely a jövő biztosítóka akár* kerül felszínre a 48-as függetlenségi párt, akár a történelmi 67-es vagy haladó párt politikája.*

Minek tartanak? Nem ide tartozik. Én semmi és senki sem akarok lenni, de mindezekelőtt és mindenekelőtt — magyar. Most már csak két párt van: magyar és osztrák. Jegyezze meg a „Nagykálló és vidékét”, hogy ki nincsen velünk, az ellenünk. Szabolcsvármegye művelt közönségét a haladók nem fogják tudni becsapni, bár mennyire is akarják előkészíteni a megyefőnök installációját. (Mert oda akarnak e cikkek kilyukadni!)

Most már csak hazafiak vannak és hazafiatlanok.

Hie Welf, — hie Ghibellinen!

E sorok leírása után tudtam meg, hogy a „Nagykálló és vidékét” m. hó 14-iki számában „A bojkott” című vezércikke szóról-szóra megjelent a „Székely Nemzet” című háromszéki lapban (és sok más lapban szerk.) Vészi ur dolgozik!!

Kállay Ubul
orsz. gyűl. képv.

Kállay Ubul orsz. gyűl. képviselő — a fiatal képviselő-gárda egyik legtehetségesebb tagja — lelkes hazafisággal írott cikkének készséggel adunk helyet lapunkban. Ezuttal nem óhajtjuk a N.-Kállói laptársunk politikai vezércikkében megnyilvánuló felfogást bíráló tárgyává tenni — a gondolat — szabadság elvéből kiindulván. Csak azon körülményre óhajtjuk felhívni az illetékes körök figyelmét, miként engedhetik meg azt, hogy társadalmi heti lapok rendszeresen politikát üznenek a törvény előírta feltételeket figyelembe sem véve. Igen szomorú fényt vet vidéki hírlapirodalmunk belvilágára, hogy önálló munkaerők hiányában egyszerűen a „könyomatos” en-gros gyártmányait szedik

* Csak mi szedettük dült betűkkel. A szerktőség.

— Látom.

— Mi ez?

— Szivarcsutak!

A vadászomnak arczán diadalmosoly futott végig.

— Ugy-e hogy beismeri?

— Készségesen.

— És most nézze, minő szivar maradéka ez?

— Egy bock szivaró! — feleltem aztán.

— Akkor hát rendben vagyunk!

Ilyen szivarokat ebben a faluban nem szí más, csak ön . . . És én ezt a szivart nóm szobájába találtam . . . Ön tehát tegnap este, míg én az erdőben csavarogtam, nóm-nél volt s elég vigyázatlanul, ott feledte szivarját! . . . Minden világos; Ön nincs tagadásban . . . Vivni fogunk!

— De uram! . . .

Semmi teketória! . . . Ennek meg kell lenni . . . Ön nem fogja többé más ember boldogságát tönkre tenni! . . . Fél órai időt adok önnek az öltözésre s végrendelete elkészítésére . . . A kocsik már készen várnak . . . Keressen segédeket, s aztán kivonulunk a párbaj színhelyére . . . Ott pedig majd addig lövöldözünk egymásra, míg — ön halva nem marad . . .

Ezzel kifelé indult a szobából.

Az ajtóban azonban még egyszer visszafordult:

— Az utcán lesem önt! . . . Ne gondolja hát, hogy meg lehet szöknie! . . .

Mit tehettem? Lassanként föltápázkodtam az ágyból. Agyam tele volt zavaros gondolatokkal. Jó helyre jöttem látogatóba! Ha ép bőrrel menekülhetek, sohasem kívánkozom többé a falusiak idylli csöndjébe.

De vajjon menekülhetek-e ép bőrrel? Aligha!

Az inasom időközben jelentette, hogy az egész falu fel van lármázva. A férfiak halálomat kívánják s óhajtva lesik a pillanatot a melyben hullámot megláthatják. Növeli még az ingerültséget az, hogy a nők — imádkoznak életemért.

A párbajról egyébként mindenki tud. S tudja mindenki azt is, hogy a vadász az egész megye legjobb lövője, aki soha sem hibázta el a célt.

Istennek ajánljam lelkemet. Ártatlanul halok úgy meg, de meghalok. Micsoda végzetes tévedés okozza halálomat, úgy látszik soha sem fogom megtudni.

Ha már egyszer meg kell halni, teljesen mindegy hogy tévedésből halok-e meg, vagy jogosan? Rám nézve legalább az ártatlanságom érzete sem hatott vigasztalóan.

Ablakaim alatt lassu léptek hangzottak. A vadász gondosan örködött, s időnként bekandikált a szobába.

Mikor öltözésemmel készen voltam, bekiáltott:

— Menjünk.

Hat óra volt mikor kocsira ültem.

Egy órával később már nem leszek az élők sorában.

A távolság már ki volt mérve, felállottunk, sőt már az első és második taps is elhangzott.

Csak éppen az hiányzott még, hogy löjünk, mikor hangos riadalommal, egy csomó fehér zsebkendővel, egy nagy néptömeg gomolygott közénk.

A tévedés kiderült.

A vadász unokaöccse, egy vásott rossz ficzkó volt az, aki a sylvesteri multság alkalmával egy szivart elcsent tőlem, s azt szivta el kora hajnalban a nénye szobájában. Az erős szivar azonban megártott neki, s mikor a katasztrófa bekövetkezett, akkor vallotta be sirva bűnét. Szükségtelen tán mondanom, hogy diadallal vitték vissza a faluba.

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, vildadékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, szarvas-
köhögés, skrofutózis, influenza
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor
„Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc).

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerár-
házakban — Ára üvegekkel 4.— koronára

elő melynek következményeképp fővárosi politikai köröktől sugalmazott cikkek kerülnek napvilágra. A „Nagykálló és Vidéke” valamint a „Kisvárdai Lapok”-ban egyidejűleg már számtalanszor egy és ugyanazon vezércikk jelent meg, melynek tartalma sokszor a szerkesztőség meggyőződésével homlokegyenest ellenkező felfogást árul el. Azonban a vidéki „slendrián” ilyesmivel nem is törődik.

A társadalmi és szépirodalmi lapok teljesen önkényesen és teletelosségre vonás nélkül „politikát” üznek és ha az ügyészség nem óhajtja ezt észrevenni — lesz gondunk rá, hogy mi tartsuk nyilván ezeket a fonák állapotokat.

Lapunk mult havi 13-iki számában megjelent és Kállay András tollából eredő cikknek a társadalmi bojkottra vonatkozó részével — a mi bennünket illet — a legnagyobb mértékben egyetértünk és azt hazafias kötelességnek tartjuk.

A szerk.

Res Kisvárdaienses

Folytatás.

A „Nyirvidék” legutóbbi számában Grosz Ignác kisvárdai lakos „Nyílt-tér” rovatban egy cikket tett közzé; mondhatjuk nem valami szerencsés tartalommal, mivel lapunkat azzal vádolja, hogy mi, az ő perét a „Kisvárdai termény és szeszraktár r. t.” ellen, a személyeskedés terére visszük. És nagylelkűen elmondja, hogy őt a per megindításánál csak „Társaság” érdeke vezette, és mivel ő „Társulatát” személyeskedő támadásnak kitenni nem akarja, a pert vissza vonja.

Ugylátszik Grosz Ignác urnak szabályozható emlékező tehetsége van, próbáljuk tehát meg azt az induló pontra állítani.

Hát igen tisztelt Grosz Ignác ur, ki volt az, ki a „Szaboles”-nál ezt az ügyet folyton piszkálta? Ki írta nekünk azt a bizonyos nyomtatott írásos levelező-lapot? Ki volt az aki minden áron lapunkban a személyeskedés terére akarta vinni a kérdéses ügyet? És csak aztán mikor mi nem álltunk kötélnek, ment a bírósághoz. És ki volt az ki a perben azt bizonyította, hogy az illető társulatnál az igazgatóság, a felügyelő-bizottság, le és felmenőleg csupa rokonságból áll; és hogy ez a rokonság hogyan manipulál? És ki volt az, aki e perben, de meg előttünk is, lejárt váltókkal azt bizonyította, hogy a kérdéses vállalat egy ottani bankkal milyen váltó manipulációt üz? És ki volt az, aki mindezekből kifolyólag személyeket akart meghurcolni, mink-e, vagy pediglen ön?!

Hogy mi nem mentünk bele, az tény. Hisz az ön által megindított pert most is nevek elhagyásával csak mellékesen említettük meg.

Mi szentül hiszünk Grosz ur önzetlen nagylelkűségében, és abban, hogy ő „egy” részvényesi mivoltában, szíven viseli a társulat ügyét, és csak arra vagyunk kíváncsiak, ki viselte az e perben felmerült költségeket, melyek valószínűleg meghaladják a részvénye értékét.

Egy légy egyszer egy nagy gép lendítő kerekére szállott, és mivel a gép épp

akkor indult meg, a légy nagy büszkén hitte, hogy ő indította meg a gépet; hát legyen nyugodt Grosz ur, nem ő indította meg a gépet, de nem is ő fogja megállítani.

Az ellen azonban a legerélyesebben tiltakozunk, hogy mi személyeskedni akarunk, ezt jó előre ki is jelentettük, és felsoroltuk az okot is, mért adtunk helyet ez ügynek lapunkban.

Nekünk csak mint a nyilvánosság faktorának van közünk az egész üggyhöz; de hamis színben nem akarunk feltűnni még Grosz ur kedvéért sem!

(Folyt. köv.)

Mélyfúratu kutak.

Irta: Pazár István.

Mivel Nyiregyházán a mélyfúrási kutak tárgya éppen aktuális, a mennyiben a város gőzfürdője és közbiztonsági céljaira az eddigi csekély vízáradó képességű kutakon kívül nagyobb átméretű kutak furatását tervezi s magánosok is gyakran furatnak ivóvíz után, alábbi cikkelyt azzal ajánlom a szerk. figyelmébe, hogy ez a Term. tud. Közlönyben éppen az ország különböző vidékeiről beérkezett számos kérdésre és panaszra válaszul irtam

Mint hogy a fúrással készült kutak elnevezésére a gyakorlat még nem szentesített egyöntetű megállapodást, czélszerűnek látszik előrebocsátani, hogy mélyfúrási, vagy egyszerűen fúrt kutakon mindazokat a fúrástokat értjük, melyek vizüket a felszíntől vízathatatlanság (agyag) réteggel szigetelt hordalék (homok) rétegből kapják. E meghatározásnak fizikai következtése, mely szintén jellemző a mélyfúrási kutakra, hogy a viznek a szigetelő rétegek között mindig nyomása van és a fúrási munkák magasságig minden esetben fölemelkedik, ellentétben a nem szigetelt rétegekbe mélyesztett kutak vizével, melynek tükrö a réteg vízállásával rendszerint megegyezik.

Ha a víz emelkedő ereje nagyobb mint a térszín magassága s így a víz a térszín fölé emelkedik, a kutat közönségesen artézi kutnak, vizét artézi viznek nevezik; ellenkező esetben a víz a térszín szintje alatt megáll, s közhasználatu neve fúrt kut. Hogy ennek a megkülönböztetésnek nincs lényeges alapja, a fentiékből következik, a gyakorlatban azonban a közönség e viszonylagos helyzetből folyó különbségre vagy súlyt helyez, a melynek oka a szivattyúzással járó munkában és a jókarbantartás költségeiben keresendő.

A mélyfúrási kutak munkálata két részre oszlik, ugymint a cső lefúrása és a kut kikészítése. Kedvező alkotású, durva szemecskéjű, kavicsos, vizet adó réteg esetén az utóbbi munkálatok gyakran elmaradhatnak s elegendő, ha a fúrócső alsó vége (saru) a vízáradó rétegbe ér, vagy a mélységben elvezető nyílása van. Mikor finomabb szemecskéjűek és iszaposak a rétegek, valamint általában mikor szivattyúval működik a mélyfúrási kut, ily esetekben a kikészítés művelete nagyon fontos, s mellőzésének tulajdonítható igen gyakran a kutak vízmennyiségének csökkenése, a szabad kifolyás megszűnése s általában a kutak beiszapolódása.

A mélyfúrási kutaknak legérzékenyebb ugyanis az a részök, a hol a víz a homokrétegből a csőbe jut.

Valamely mélyfúrási kut elkészítése után a szabadon kifolyó víz akkor tisztul meg, mikor a csőszarunál az egyensúlyi állapot beállott, vagyis, mikor a víz a csőszaru közvetlen környékén a vizet adó rétegből mindazokat a részeket kimosta és magával

vitte, a melyeket bizonyos állandó végsebesség mellett magával ragadni bir. Ennek gyorsítása céljából szokásos az erőltetett öblítés, melynek folyamán a csőszaru körül képzelt ülepítő üreg keletkezik, s ugyanezért sok kútúrú-vállalkozó a csövet csupán a vizet adó réteg kezdeteig süllyeszti, hogy az üreg boltozatául a szigetelő, tehát összeállóbb agyagréteg szolgáljon. Az így készült kutak víze állandóan mossa az agyagot, tehát színeket játszik, időszakonként homokol, igen gyorsan koptatja a szivattyút, eldugul, sőt benne az agyagréteg lesüllyedése s a csőszaru elzárása következtében a vízáradás véglegesen meg is szűnhet.

Az a sebesség, melylyel a víz a csőbe jut, első sorban a fölötté levő vízoszlop, ellenállástól függ, tehát valahányszor a vízoszlop vízszíne változik, változik egyuttal a víz beömlő sebessége, és megbomlik egyuttal az egyensúlyi állapot is. Ebből látható, hogy az említett, kezdetleges módon készült kutak működése is tartós lehet, ha a víz belőlök állandóan egy és ugyanabban a magasságban folyik ki, de viszont szivattyúval működő kutaknak, a melyekben a vízoszlop és az egyensúlyi állapot folytonosan és hirtelen változik, a leirt és sajnálatosan igen elterjedt mód éppen nem felel meg. Gyakorlott és képzett kútúrú mesterek tudnia kell a kiemelt mintákból, hogy a kut csak kellő kikészítés után lehet tartós életű, ennek elmulasztása tehát nagy tudatlanságának, vagy megbizhatatlanságának róható fel.

Mint hogy nálunk mélyfúrási kutak különös és iparigazolvány nélkül is készíthetők, az ily esetek napirenden vannak, sőt a közönség helyenként bele is törődött a legképtelenebb kifogásokon alapuló jelszavakba. Több száz sikertelen és elromlott fúrási tanubizonyossága a szabad ipar elfajulásának, a közönség és az illetékes hatóságok jóhiszemű tájékozatlanságának s a gomba módra szaporodó kis vállalkozók tudatlanságának. Tagadhatatlan, hogy kezdetleges módon készült kutak előállításának költsége lényegesen kisebb, mint a helyesen kikészített kutaké, de az ily munkánál a megokolatlan takarékoság többnyire megbosszulja magát.

A kikészítésnek közvetlen czélja, hogy a fúrócsőbe vagy egyáltalában semmi, vagy csak a legcsekélyebb mennyiségű iszap kerülhessen, s nagyobb időközökben könnyen, gyorsan és kevés költséggel kiemelhető legyen.

Ezt a czélt általában szűrőcső alkalmazásával érjük el. A szűrőcső rendszerint úgy készül, hogy az alól zárt fúrócsövet a vizet adó réteg vastagságának megfelelő hosszban sürűn kilyukasztják és kívülről sárgaréz szítaszövet borítják. Természetesen szítaszövetet hézaga a réteg legkisebb szemecskéinek nagysága szerint választandó meg. Az ily módon elkészített szűrőcső fúrási munkára nem alkalmas, mert a cső sajtolása alatt a szítaszövet könnyen megsérülhet, s így a fúrási munkák nagyobb átmérőjű csővel bélelendő, mikor véglegesen csővezni akarjuk. De egy magában a szűrőcső — igen finom szemecskéjű, iszapos rétegeknél — nem is vezet czélhoz, s ilyenkor kavicsréteggel veendő körülmény, a mi úgy történik, hogy a lefúrt anyacsőbe a szűrőcsővel felszerelt bélésű csövet egyközepű vezetéssel lebocsátják, s azután a külső anyacsövet lassan felhúzzák, miközben a két csőfal közé felülről mosott, apró szemű kavicsot szórnak. Ezután a fúrást lehető nagy depresszióval szivattyúzzák, a mitől a szűrőcső körül levő természetes homokréteg legfinomabb szemecskéi és iszapja a szűrőcsőbe kerül, a honnan kiöblíthető, maga a szűrőcső pedig a leszórt kavicsba és fajtázott durvább homokba ágyazva marad.

A leirt szűrőkészülék surlódást okozván, a víz nyomását is csökkenti, ellenben a beiszapolódást gond nélkül, esetében a legtöbb izben évtizedekre megszünteti s így a vízmennyiséget állandósítja, s ha hosszú időn

Legújabb báli ujdonságok

Ruha bevonatok, virágok, legyezők, báli keztyűk stb. nagy választékban kaphatók:

GOLDSTEIN J. SÁNDOR divat üzletében

PAZONYI-UTCA 4. SZ.

át le is rakódhatik a fonékre csekély mennyiségű iszap, ez a különben zárt csőben igen könnyen, erősebb szivattyúzással, vagy rövid ideig tartó öblítéssel, eltávolítható.

A hol városok vízvezetéke mélyfúrású kutakból táplálkozik, csaknem mindenütt a leirt módszert alkalmazzák (Drezda, Braunschweig, Berlin, Lipcse, Kaposvár, Mezőhegyes, Kisbér, Eszéki kórház stb.) sőt Wagner rendszere szerint 3—4 ideiglenes csőszakatot fúrnak le, s a keletkező körgyűrűhézagokat belülről kifelé finomodó, durva homokkal kevert kavicssal töltik ki.

Ott, a hol több, egymástól szigetelt homokrétig vízének kiemeléséről van szó, a leirt munkálatok bonyolultabbak, de szintén megvalósíthatók. Ily esetekben azonban rendszerint választani lehet durvább és finomabb szemcsékjű rétegek között, s a fúrócsövek falait csupán a durvább rétegek mélységében kell kilyukasztani. Tekintettel arra, hogy a mai csőlyukasztó gépekkel természetesen mélységben egy fél mm. keskeny nyílás is készíthető (Zsigmondy-féle, 4 késsel működő csőgyalu), ily esetekben a homokolástól nem kell tartani.

Az előadottakból látható, hogy helyesen készülő fúrt kutak munkálatai folyamán nagyon fontos a pontos réteg kimutatás és rétegminta, s a csőátmérő bősége. Mindkettő lassítja a fúrás haladását és emeli költségeit; azonban a helyesen készült kutak hosszú ideig zavartalanul működnek, a ki nem készített fúrások pedig rétegomlás és eldugulás következtében néhány évi működés után is bármikor felmondhatják a szolgálatot, sőt gyakran véglegesen tönkre mennek.

A cselédügyről.

A cseléd törvény hibáiról sokat irtak, a cseléd mizériákról még többet beszéltek és beszélnek az asszonyok. Ez a háztartásnak mai napság legégetőbb kérdése, valóságos Achilles sarka és különösen a városokban.

Legradikálisabb segítség volna a törvénynek a fölmerült szükségleteknek megfelelő változtatása. De mivel erre rövid időn belül nincs kilátás, azon kell gondolkoznunk, vajjon a fennálló törvény mellett is nem volna e lehetséges a helyzetet javítani.

Itt mindenekelőtt dicsérettel kell megemlékeznünk Nyiregyháza város azon intézkedéséről, mely szerint a cseléd bejelentés kötelező, a ki azt elmulasztja a városi szabályrendeletbe ütköző és pénzbüntetéssel, nem fizetés esetén elzárással büntetendő kihágást követ el.

A bejelentési kötelezettség mindenesetre a cselédség s a közvetítő intézetek némi ellenőrzésével jár.

Azonban ez a dicséretes intézmény magában véve még nem elegendő; ha azt akarjuk, hogy a cselédség állandóbb, megbízhatóbb legyen, ha akarjuk, hogy a gazda megfelelő cselédet kapjon, s hogy a cseléd is meg legyen elégedve, úgy meggyőződésem szerint Nyiregyháza városának a bejelentési hivatalnál kapcsolatban hatósági cselédközvetítő intézetet kellene föllátni.

Miután a város közönségének közérdekeről van szó, miután ezáltal a cselédség helyzetén is segítve lenne, miután ily módon az erkölcsstelség főfészkét a mélytől nagyrészt megszabadíthatnánk, ezeknél fogva a városnak mint erkölcsi testületnek anyagi áldozatok árán is meg kellene valósítani a hatósági cseléd közvetítői intézetet.

Az anyagi áldozat azonban igen csekély, vagy épen semmi, mert az intézet fenntartása hozzávetőleg évenként 4000 koronába kerülne, minimális 1—1 korona közvetítői díj mellett majdnem annyi jövedelem folya be. Jelenleg ugyanis a közvetítők évenként körülbelül 4000 cselédet helyeznek, illetve 4000-szer

helyeznek el cselédet, melyért legalább 8000 korona díjat szednek be.

Miután a cseléd mizériák igen sok háziasszony és gazda életét elkeserítik, ennélfogva minden eszköztől kell használni a baj szanálása végett.

Fölhívjuk erre Nyiregyháza város érdemes polgármesterének és a városi tanácsnak figyelmét.

Béke?

A legutolsó politikai hírek aggodalommal töltik el minden hazafi szívet. A leszerelés bacillusai kóvályognak a levegőben. Nem tudunk hinni szemeinknek, a mikor Ő felsége izenetét olvassuk. Hisz ez a legridegebb elutasítása nemzeti követelményeinknek, a melyekért az ország már több mint egy éve lázban ég, a melyekért koczára tette békés jelenét az utódok boldogulása kedvéért.

„Faut de bruit pour une omelette”. (Mennyi lárma egy omelettért?) ez a francia közmondás jut eszünkbe, a mikor a szövetkezett ellenzék leszerelési kedvéről olvasunk. — Hát ez volna gyümölcse a nemes harcnak? Ezért a gyalázatos békeért állottak sorompóba a hazafias vármegyék?

Katonai vívmányok helyett azt mondják Bécsből, hogy: „Maúl halten”, gazdasági önállóságunkat czélzó kívánságainkra pedig kegyesen megengedik, hogy tovább is követhessük azokat.

Undorító büz árad a politikai konyhából. Émelyítő büz . . .

A nemzeti küzdelem vezéreiktől számonkérjük cselekedeteiket, a melyek végzetes fordulatot vagy örvendetes változást idézhetnek elő sokat nyomorgatott hazánk közállapotába.

Bizunk a vezérekben — kikbe a nemzet egész bizalmát helyezte, hogy a bölcs mérséklet útján haladva, megtalálják a kibontakozásra vezető béke feltételeit — a mely béke csak úgy kell ha az diadalmas és nem szégyenteljes, lealázó és ostoba.

Békére hajlunk szívesen — hisz a magyarnál békésebb, engedékenyebb faj nincs a világon.

Abszolutizmust akarnak Magyarországon?

A muszka példa süketekre, vakokra talált volna Ausztriában!?

Lapunk telefonja úgy az interurbán, mint a városbeli forgalomban igénybe vehető. Hívószámunk 132.

HIREK.

Megyegyűlés. Szabolcsvármegye törvényhatósága folyó hó 10-én közgyűlést tart, melyen a tagok előreláthatólag nagy számban jelennek meg. Targyalni fogják az önkéntes adók beszolgáltatását, az önként belépő ujoncok igazolványának kiadását, a póttartalékosok behívását törvénytelennek kimondó, a csendőrségnek főispáni rendelkezés alá való bocsátását elítélő, az állami javadalmozás beszüntetésének visszavonását követelő vármegyei határozatok megsemmisítését magába foglaló ministeri leiratokat, A nagyálló-debrecei vasút 50000 koronás segélye, Samassa köszönő levelének felolvasása, a telefonhálózat kiterjesztésének tárgyalása is fel van véve a tárgysorozatba. A felvett tárgyak száma 67-et tesz ki.

Képviselői közgyűlés. Kedden délután képviselői közgyűlés volt a városnál, melynek nagyobb fontosságú tárgya nem volt.

Előfizetőinkhez. A lap kihordásánál személyváltozás történt. Tisztelettel kérjük ezokból azon előfizetőinket, akik talán nem kapnák meg a lapot kellő időben, szívesked-

jenek észrevételeiket velünk közölni, hogy a pontos kihordás ügyében intézkedhessünk.

Névmagyarosítás. Ehrenreich Miklós helybeli lakos gyógyszerész, vezetéknevét belügyministeri engedéllyel „Erős“-re magyarosította.

A Bessenyei-kör január 31-én tartotta meg e szezonban legsikerültebb estélyét. A műsor kitünő összeállítása általános érdeklődést keltett. A közönség nem is csalatkozott. Dienzl Oszkár — régi ismerősünk — önálló számaiban, mint az ének és hegedűszámok zongora kísérője fényes tudását és bravuros technikáját ragyogtatta. Anthes György az Operaház hírneves hősteuorja Mozart Don Juan és Massonet „Manon” operáinak egy-egy áriáját énekelte hatalmas erővel. Schubert és Rubinstein néhány dalában — hangjának a lyrai elemében is érvényesülő szépségeiben gyönyörködtünk. Dr. Huszár Vilmos, a fiatal tudós irodalmi áramlatokról értekezett. A l'art pour l'art elvén alapuló és a bizonyos tendenciával bíró irodalmi művek jogosultságát bírálta könnyed, élvezetes előadásban. Habár fejtegetéseivel nem értünk mindenben egyet, az előadása művészetében zavartalanul gyönyörködtünk. Az estély fénypontja Geier Stefi hegedűművész nő fellépte volt. Az Európa szerte ismert bájos leány egyéniségének, valamint művészetének varázsával egy csapásra meghódította a publikumot. Hegedűjátéka minden póztól ment. A legnehezebb passageokat játszi könnyedséggel győzi le. Csupa szín, csupa tavaszi derű ez a leány és művészete megejt a legzárkóztabb szívet is. Az estély kifogástalan rendezéseért és a nyújtott műélvezetért a kör titkárát a legteljesebb elismerés illeti meg. P.

Anyakönyvvezetői kinevezés. A turai állami anyakönyvvezetői kerületbe anyakönyvvezető helyettesül a belügyministerium Adorján Kálmán segédjegyzőt nevezte ki.

Nagyszerű meglepetés. A tűzoltók által ma este rendezendő tréfás vigestély hetek óta közbeszéd tárgyát képezi városunkban és annak környékén. Tegnap és tegnapelőtt tartott főpróbákra a sajtó képviselőit is meghívták, akik a legnagyobb elragadtatással beszélnek az ott látottakról. Sajnáljuk, hogy nem hozhatjuk a teljes programot, mert meglepetést akar szerezni a rendezőség. Annyit azonban közlünk, hogy olyan pontjai is lesznek az estélynek, ameyről még a szereplők családtagjai sem tudnak. A Korona-szálló és a városház-palota között kifeszített huzalon már napok óta ott leng az 5 méter hosszú reklamlobogó, és látásával felkelti az idegenek érdeklődését is. Derék tűzoltóságunk estélyét figyelmébe ajánljuk olvasóinknak már csak azért is, mert hasonló gazdag programu multság nagyon ritkán fordul elő nálunk.

Köszönet nyilváníítás. A nyiregyházi általános hitelbank 20 koronát volt szíves az ág. evang. egyház által fenntartott tanyai népiskolák mellé beszerzendő népkönyvtárak költségeinek fedezésére adományozni. Fogadja az intézet ez uton is az egyház hálás köszönetét. dr. Prok Gyula iskolaszéki v. elnök.

Új dalárda. Tegnapelőtt este megalakult a gör. kath. egyház dalegylete is. Elnökül Ruttkay Gyula főesperest, karnagyul Varga György tanítót választották meg.

Fonóverseny. A nyiregyházi gazdaszövettség február 25-én a „Korona” szálloda nagytermében díjazással járó kenderfonó-versenyvel egybekötött táncmulatságot rendez. A versenyben gazdaleányok vehetnek részt. Kenderről a gazdaszövetség fog gondoskodni. Guzsajt vagy rokkát a leányoknak kell magukkal hozni. Ugy a guzsaj mint a kerek rokka fonásnál 3—3 díj van. 1-ső díj 10 korona arany, 2-ik díj egy rokka, 3-ik díj 5 korona. Ezen kívül a legelső még a szálloda bérlője által felajánlott külön díjban is fog részesülni.

Gyászkelmékben
állandó nagy raktár

KOVÁCSI JENŐ

Női divat kelme-vászon és fehérenemű áruháza,

Nyiregyháza, Pazonyi-utca 2-ik szám.

Angol csikos és kockás női ruhaszövetek

métere 42 kr. 52. kr. és feljebb

Blous és pongyola kelmek remek kivitelben.

Nagy választék
férfi öltöny szövetekben.

Megakadályozott szerencsétlenség. Tegnapelőtt este a kisvonaat vezetője végzetessé válható szerencsétlenségnek vette elejét. A Schatz féle kereskedés mellett egy taliga állt a sinen, és a rajta ülő tanyasi asszony a járdán menő ismerősével beszélgetett. A tere-ferébe annyira belemélyedtek, hogy nem vették észre a hátuk mögött jövő kisvonaat közelségét. A járókelők rájuk kiabáltak, de ők visszaszóltak, hogy messze van még a mozony. Elszörnyűködve várta mindenki az elgázolást, de a gép az utolsó pillanatban megállott. Partics István és Rosinger Márton vezetőket az utca közönsége megéljenezte. A halálból megmenekült asszonynak nem volt azonban egy köszönő szava sem, hanem szitkozódott, és mikor látta, hogy a hangulat elene irányul, elhajtott.

Uj szálloda építése tervezetik. Tegnap szűkebb körű értekezlet volt a megyeházán egy szálloda építési ügyben; jelen voltak Kállay Rudolf, Lázár Kálmán, Májerszky Béla, Bodnár István, Kállay Ubul, Kauzsay Tibor, Bleuer Lajos, Haas Ignác, Halasi János és Piliy István. A Piliy István által előterjesztett tervet általánosságban helyeselte mindenki, de részletes tárgyalását akkorra halasztották, amikor a „Takarékpénztár” elvben határozni fog.

Betörés. Városunkban tegnapelőtt viradólág a Friedman-féle Ujvilág vendéglőbe betörték és pénzt- valamint szivarokat loptak el. A tolvaj az udvarról hatolt be a helyiségbe. A vizsgálat folyik, annyi azonban már is bizonyos, hogy csakis a helyi viszonyokkal ismerős követhette el.

Eltűnt kabát. Kisvárdán Blau Adolf vendéglőshöz beállított egy férfi aki magát gyógyszerésznek mondta, és ellopta téli kabátját 120 kor. péuzzel együtt.

A multság vége. Döghén, Karádi Péter zsebéből multság közben 600 koronát kiloptak. A vizsgálat folyik.

Nagy tűz. A rohodi bér gazdaságban egy akol meggyult, és 370 drb. juh bele égett.

Hangverseny. A vöröskereszt egyesület nyírbátori fiókja f. hó 10-én hangversenyyel egybekötött táncmulatságot rendez, mely iránt megyeszerte nagy az érdeklődés.

Öngyilkosság. Incédy Béla volt körjegyző, dr. Saáry Sándor városi orvosnak a sógora, tegnapelőtt meglötte magát Debreczenben. Incédy megyénkben több helyen volt jegyző. Tettének oka ismeretlen.

Szeszfinomító szövetkezet Nyiregyházán. A „kerületi gyáriparosok hitelbankja” Debreczenben, m. vasárnap tartott igazgatósági ülésében behatóan foglalkozott egy előterjesztett tervvel, mely szerint a Szabolcs megyei szeszgyárosok közben jöttével Nyiregyházán egy szeszfinomító és szesz szabadraktár létesítenék. Az értekezleten résztvettek a megyéinkből: Mandel Dezső Nyírbátor, Nagy Benő Kisvárdán és Sándor Mór Nyiregyházán, igazg. tagok. Elhatározatott, hogy ez ügyben Nyiregyházán az érdek. bevonásával nagyobb értekezletet hívnak össze és szükség esetén fenti bank, a vele összekötötésben levő nagyobb pénzintézetekkel támogatni fogják a tervet, ha az jónak bizonyul. (A la a nyiregyházi pénzintézetek.)

Eltűnt. Bódi János kisvárdai lakos közművességét nyomtalanul eltűnt. A vizsgálat folyik.

Pályázat. Hirsch Ignácné alapítványának 180 korona kamatának elnyerése végett a pályázati kérvények f. hó 5-éig adhatók be az alispánnál. Az alapítvány szegénysorsu és férjhez ment nők segélyezésére van téve.

Vizsgálat. A városi hatóság közhírré teszi, hogy a mének megvizsgálása f. hó 7-én a Bundi korcsma udvarán fog eszközöltetni.

A fegyver. Veres Gyula helybeli lakos forgópisztolyával játszadozott mely elsült és Verest életveszélyesen megsértette.

Levágta a lábát. Sipos Lajos vajai lakos szénakazal vágása közben kaszájával leszlette a lába fejét.

Szerencsétlenség. Miskolczi Gyula helybeli lakos padjára akart menni. A létra megcsuszott és Miskolczi leesve súlyos sérüléseket szenvedett.

A személyforgalom megkezdése a kisvasuton. Tegnapelőtt este azon értesítést vette a kisvasutak igazgatósága, hogy a személykocsikat az aradi gyár feladta a vasútra,

amelyek a mai nap folyamán megérkeznek városunkba. Az átadás f. hó 15-ére van tervezve.

A szalmafonó megnyitása. Tegnapelőtt nyitotta meg polgármesterünk nagyszámú közönség jelenlétében a szalmafonó tanfolyamot újra. Ugy ő, mint Moesz Béla az ügy városi referense szép beszédet mondott, melyekben rá mutattak arra, hogy a téli hónapokon mennyire hasznos a házi ipar különféle ágazataival, különösen a szalmafonással való foglalkozás. Beszédüket zajos helyesléssel fogadták a megjelentek. Növendékek is szép számmal iratkoztak be eddig is, azonban még most is fogadnak el jelentkezéseket. Örvendetes jelenségként irhatjuk meg azt is, hogy a Királytelekről is van már két növendék és alapos a kilátás, hogy a többi tanyákról is iratkoznak be. Polgármesterünk ugyanis célul tűzte ki, hogy a tanyasiakat is megnyerje az eszmének és a téli hónapokban keresethez juttassa őket. A mostani tanfolyam már a nőegylet ipariskolájával áll kapcsolatban. Jelentkezni a Hatzel-téri városi épületben lehet.

Ha a gyermekek köhögnek, bükkfakátrány-preparatumot adjunk nekik. Mivel azonban a legtöbb ily preparatum bizonytalan összeállítású és nem méregtelen, de még undorító ízű is, „Sirolin-Roche“-t használjunk, mely vízben könnyen olvad és mindig egyforma összetételű, nem izgat és kellemes ízzel bír. Gyógyszertárakban kapható.

Mazzantini Lajos budapesti táncművész tanítványát folyó évi március hó elején megkezdte. Beiratásokat szíveségből elfogad a Ferenci-féle könyvkereskedés.

Báti inkek, Chew, lak, és szalon lak cipők, fehér keztük, nyakkendők, gallér- és kézelők, valamint specialis báti selyem zsebkendők allandó nagy választékban kaphatók. **Fülöp Dezsőnél.**

Kiss T. Emmának a beltéren ujonnan nyitott dohánytözsdéjére és bélyegárudájára felhívjuk t. olvasóink szives figyelmét.

Szerkesztői üzenetek.

Dr. Hm. A cikk technikai okokból sajnálatunkra csak jövő számunkban jöhet. Köszönet.

G. A. . . . Beküldött mérleg bírálatának legközelebb helyet szorítunk. Szívesen vesszük a többiekre vonatkozó kritikáját is.

Nyilt-tér. *)

A „Nyiregyházi gazdasági és kereskedelmi hitelintézet r. t.” február hó 1-én tartott rendes közgyűlésére az alaptőkének 1000 darab új részvény kibocsátására 600000 koronára való felemelését határozta el. — Amidőn ezt köztudomásra hozzuk, alantakban a határozatot egész terjedelmében közöljük, a befizetés módjaitól eltekintve.

A közgyűlés az igazgatóság indítványát egész terjedelmében elfogadja és elhatározza azt, hogy a részvénytársaság részvénytőkéjét 600000 koronára felemeli és e célból 1000 darab névre szóló 200 korona névértékű részvényt bocsát ki olyképp, hogy minden részvényesnek részvényei száma erejéig elővételi joga van és pedig minden két (2) régi részvény tulajdonos egy (1) új részvény átvételére jogosít. Fél részvények ki nem adatván, egy részvény után elővételi jog nem gyakorolható.

A részvények kibocsátási árfolyama 260 koronában határozatott el, mely szerint a befizetendő 260000 korona összegből 200000 korona az alaptőkéhez 60000 korona pedig a költségek és kincstári terhek levonása után a tartalék tőkéhez lesz csatolva.

Ezen határozatról a részvényesek a „Nyirvidék” helyi lapban való felhívással értesítetnek, viszont köteles a részvényes, elővételi jogát részvényeinek felmutatása mellett, melyekre az optió kigyakorlásának bejelentése feljegyzendő, 1906. április 10 és 1906. május hó 15. közti időben a részvénytársaságnak bejelenteni és a bejelentéssel egyidejűleg minden részvény után 60 koronát befizetni és a további befizetéseket következőleg teljesíteni:

*) E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a Szerkesztőség.

50 koronát	1906. július	31. napjáig.
50 „	1906. aug.	31. „
50 „	1906. szept.	30. „
50 „	1906. október	31. „

késedelnm esetén időközi 6 százalék kamatokkal együtt a részvénytársaság nyiregyházi üzlethelyiségében és annak pénztáránál befizetni, egyszersmind a részvények átvételénél minden részvényes a II. fokú bélyegilletéket köteles fizetni.

Ha a részvényes részvényének be nem fizetett hátralékát és annak időközi 6 százalék kamatait 1906. december 31-ig nem fizetné be, a részvénytársaságnak jogában áll a hátralékos részvényest a hátralék erejéig megperelni és per utján a hátralékot behajtani, vagy az optált részvényeket érvénytelennek nyilvánítani és ezek helyett ugyanazon folyószám alatt új részvényt kiállítani és eladni. — Kötelességében áll azonban a hitelintézetnek a részvény árának befizetésével hátralékos adóst a fizetésre ajánlott levél útján 15 napi határidő adása mellett felhívni.

A részvény érvénytelené nyilvánításával a régi tulajdonos minden joga és kötelessége megszűnik és a befizetett tőkéje minden kártérítési igénye nélkül elvész.

Az új kibocsátású részvények az 1906. üzletév eredményében nem részesednek, részesedési joguk csak az 1907. üzletévről kezdődik.

Nyiregyházán, 1906. február 3-án.

A „Nyiregyházi gazdasági és kereskedelmi hitelintézet r. t.” igazgatósága.

Felhívás.

Nyiregyháza város képviselőtestülete Kgy. 298 K. 13778/1905. sz. alatt elhatározta, hogy akiknek szőlőjük nincs, vagy szőlőjük idegen határban van, ha az év folyamán saját (házi) szükségletükre szánt bor mennyiségét idejekorán bejelentik, a folyó 1906 évre abban a kedvezményben részesülnek, hogy a törvényes boritaladó helyett

a) 500 literig terjedő mennyiség után 10 K,
b) 1000 „ „ „ „ 20 K,
c) 1500 „ „ „ „ 30 K
boritaladó átalányt és ennek 20%-át mint borfogyasztási pótdadó-átalányt kötelesek fizetni.

Ki e kedvezményt igénybe venni kívánja, köteles a házi szükségletére szánt bor mennyiségét az 1906 évi február hó 28-ig bejárólág a városi számvevői hivatalba bejelenteni.

A kik e kedvezményt igénybe venni kívánják, illetve ezt a nyilatkozatot beadni elmulasztják, azok a törvényszerű boritaladót és fogyasztási pótdadót kötelesek megfizetni.

A kik pedig sem a kötelező nyilatkozatot be nem adják, sem a tényleg fogyasztandó bor mennyiségét idejében be nem jelentik, azok jövedéki kihágást követnek el és velők szemben az 1892. évi XV. t-cikk teljek szigorja fog alkalmaztatni.

Nyiregyháza, 1906. január hó 6-án.

Májerszky Béla polgármestert.

ad. K. 1388/1906.

Hirdetmény.

A képviselőtestület folyó év január hó 30-án tartott rendkívüli közgyűlésében utasította a tanácsot, hogy a m. kir. kereskedelmiügyi miniszter ur által a vasuton fel és leadott áruk után engedélyezett követetvám szedési jog az államvasutak kezelésében levő vásárosnaményi vonalon fevő vásártéri rakodó állomáson fel és leadott valamint Nyiregyháza vidéki kisvasutak nyiregyházi állomásán fel és leadott árukra leendő kiterjesztése iránt kérvényezzen.

Ezen képviselőtestületi intézkedés ellen 15 napon belül a polgármesteri hivatalhoz felebbezés adandó be

Nyiregyházán 1906 február 1.

Májerszky Béla polgármester.

THILLE

soványító teának hatása különösen kövér egyéneknek ismeretes. **Csomagja 2 korona. Kapható: TÖRÖK JÓZSEF gyógytárában Budapest, Király-utca 12-ik szám.**

Szabolcsi Hitelbank.

Meghívó.

A t. részvényesek a folyó évi február hó 14-én délután 3 órakor az intézet helyiségében tartandó

rendes évi közgyűlésre

ezennel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése az 1905-iki üzleti év zárszámadásáról.
3. A lefolyt üzleti év mérlegének megállapítása.
4. Az osztalék meghatározása.
5. Két igazgató választása.
6. A jegyzőkönyv hitelesítőinek megválasztása.

A részvényes csak azon részvény alapján gyakorolhatja szavazati jogát, mely a közgyűlést megelőzőleg 3 hónappal nevére iratta s le nem járt szelvényekkel együtt a közgyűlés előtt 3 nappal a bank pénztáránál letéttetik. A felügyelő-bizottság által megvizsgált mérleg a jelentéssel együtt 8 nappal a közgyűlés előtt a bank helyiségében megtekinthető. Nyiregyháza, 1906. évi január hó 19. én.

Az igazgatóság.

Uj üzlet nyitás.

A n. é. közönség becses tudomására hozom, hogy a helypeli piacon, a kath. parochia épületben a mai kor igényeinek megfelelően berendezve, kézmű, vászon és divatáru üzletet

„verseny áruház”

cim alatt nyitottam.

Nagy választékban tartok raktáron minden e szakmába vágó cikket, u. m.:

- ruhakelmét minden kivitelben,
- creas rumburgi és pamut vásznakot,
- fehér és színes damaszt garnitúrákat,
- szintartó, mosó voálokat,
- francia batist és delaineiket,
- gyapju és csipkefüggönyöket,
- ágyterítőket, paplanokat
- és futó-szőnyeget.

A n. é. közönség szives látogatását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel:

FISCH HERMAN.

Szolid szabott árak.

A Nyiregyházi Általános Hitelintézet Részvénytársaság igazgatósága.

ezennel közhírré teszi, hogy részvényeseinek f. évi január hó 28-án tartott közgyűlésén hozott határozata értelmében a társaság részvénytőkéje az eddigi 200,000 koronáról **500,000 koronára** emel-tetik a következő módozatok mellett:

1. Kibocsátatik 1500 drb új, 200 korona névértékű részvény.
2. A kibocsátandó részvényekből a régi részvényeseknek elő-vételi joguk van minden egyes részvényük után egy új részvény jegyzésére **206 korona** áron.
3. Ezen elővételi jog csakis 1906. évi március 20-ig gyakorolható, olyképen, hogy a régi részvény 1906. évi március 20-ig lebélyegzés vé-gett az intézet pénztáránál bemutatandó s ugyanakkor részvényenkint **26 korona** befizetendő.
4. Azon részvényekre, amelyekre az elővételi jog nem gyako-rolltatik, előjegyzéseket **210 korona** áron fogad el az igazgatóság, fenntartja azonban magának a jogot, hogy túljegyzés esetén az el-fogadott jegyzéseket aránylagosan leszállítsa.
5. Minden új részvény árából a jegyzés alkalmával elővételi joggal bírók részéről . . . 26 korona elővételi joggal nem bírók részéről . . . 30 korona fizetendő.

A még hátralevő összeg befizetésére a köv. határidők állapítottak meg

1906. évi április	hó 1-én	fizetendő	30 korona
1906. „ május	„ 1-én	„	30 „
1906. „ június	„ 1-én	„	30 „
1906. „ július	„ 1-én	„	30 „
1906. „ aug.	„ 1-én	„	30 „
1906. „ szept.	„ 1-én	„	30 „

Ezenkívül fizetendő ezen összegnek 1906. évi január hó 1-től járó 6% kamata és 64 fillér bélyeg.

6. Az új részvények a régiekkel mindenben egyenlőek, tehát már az 1906. üzletév jövedelmében is részesülnek és 2 számmal kezdődő folytatólagos szelvényekkel vannak ellátve,

7. A részvényesek névértékén felül teljesített 6 illetve 10 ko-rona befizetések — az új részvények kibocsátásával járó költségek levonása után — a tartalék alapra iratnak.

Nyiregyháza, 1906. évi január hó 29.

A Nyiregyházi Általános Hitelintézet Részvénytársaság igazgatósága

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert a csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető mégcsak nem is sejtí mi okozta javulását.

Coza a családok ezreit békitette ki ismét, sok sok ezer férfit a szegény és becstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatalembert a jó utra és szerencséséhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak kik kívánják, egy próba adagot és egy köszönő írással telt könyvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meg-győződhessen biztos hatásáról. Kezeskedünk, hogy az egészségre teljesen artalmatlan.

Képviselőink, kik szerünket raktáron tartják és akik bárkinek díjme-tesen egy könyvet adnak a következők: Nagy Kálmán gyógyszerész úr.

Minden kérdést próbát és könyvet illetőleg Nyiregyházán kívül lakók egyenesen Londonba intézzék.

INGYEN PRÓBA 137. sz.

Vágja ki ezen szelvényt és küldje még ma az intézetnek. (Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillér-rel bérmentesítendőek.)

COZA INSTITUTE
(Dept. 137).
62, Chancery Lane,
London, ANGLIA.

Ha távol lakó rokonnak, vagy barátának képesleve-lező-lapot küld

Ha elegáns kiviteli levélpapírra óhajtana szert tenni

Ha névjegyet, esküvői meghívót, vagy vala-mely más nyomtatványt akar készíttetni

Ha bármilyen könyvet beszerezni akar

Ha hirlapokra, vagy folyóira-tokra van szüksége

PIRINGER JÁNOS
minden alkalommal tessék bizalommal fordulni könyv- és papírkereskedéséhez mely könyvnyomdával és egybekötve.

Építetők figyelmébe!!

Molnár János építő (Nyiregyháza, gróf Károlyi-utca 3. sz. a., özv. Wolant Andrásné öngyámsága házá-ban) elvállal minden e szakmába vágó új épületek készítését és tervezését, nedves falak szárassá té-telét, valamint az építkezés terén előforduló bármely munkálat teljesítését.

Legdivatosabb báli kelmék, Crystallin. Radium, Crepp de Chine továbbá Crystallin batiszt s különösen a legújabb himzett Cristallinek egyes ruhákra minden színben legnagyobb választékban kaphatók

UNGÁR LIPÓT divat és fehérnemű üzletében.

Selyem Crystallin minden színben, métere 2 kor. 60 fill.

Rendkívüli olcsón és jól csakis az

Első Nyiregyházi Bazárban

lehet vásárolni, hol minden elképzelhető áru a legnagyobb választékban kapható.

Legalkalmasabb névnap és menyasszonyi ajándék tárgyak.

Férfi, női és gyermek trico, ing, gallér, kézelő, nyakkendő, Classe keztyű, harisnya, házi czipó és gyermek czipók.

Teljes konyha felszerelések, remek szobadiszek.

Feltűnően nagy raktár diszes gyermek-kocsikból.

Tisztelettel

Deutsch J.

Hibján S. fűszerkereskedő előtt.

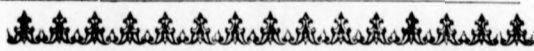
MAZZANTINI LAJOS

budapesti tánc tanár

tánc tanítását

folyó évi március hó elején megkezd.

Beiratásokat szíveségből elfogad a Ferenci-féle könyvkereskedés.

Legjobb varrógépek

kaphatók:

Herskovits Gyula

varrógép raktárában

Nyiregyháza, Iskola-u. 3. (Pavlovits-féle ház)

Singer és mindenféle rendszerű varrógépek házi szükségletre és ipari használatra.

Legtökéletesebb himző varrógépek

kényelmes

részletfizetésre!

Piöközlet: Kisvárdán, Beregszászon és Mátészalkán.

Az elmúlt rendkívüli száraz nyár folyamán ismét a

Küküllőmenti

Első Szőlőoltvány telep

(Tulajdonos: CASPARI FRIGYES Medgyes, 168. N.-Küküllőmegye.)

volt az egyedüli az egész országban, mely oltványait óriási mennyiségű, naponta 5 millió liternyi vízzel öntözte, s ennek folytán az egyedüli szőlőtelep, amely ez évben is valóban szép és minden tekintetben kifogástalan minőségű szőlőoltványokat szállít.

Képes árjegyzék számos elismerő levéllel ingyen és bérmentve.

KÜLÖNLEGESSEGI

mindennemű gazdasági gépek, műszaki cikkek és malomberendezések előnyös feltételek mellett beszerezhetők és raktáron is találhatóak

LICHTMAN VILMOS cég

ki birtok eladási és bérbeadási ügyvitelket is elvállal.

Főüzlet: Nyiregyháza Gróf Károlyi-téren. Piöközlet: Mátészalkán.

Gőzcséplőkészletek 2 $\frac{1}{2}$ -től 12 lóerőig, Benzinmotorok,

SZALMAPRÉSEK gőzhajtásra,

ARATÓGÉPEK és egyéb MEZŐGAZDASÁGI GEPEK legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A MAGYAR KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNÉL

BUDAPEST, Váci-körút 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

NYOMATOTT PIRINGER J. KÖNYVNYOMDÁJÁBAN NYIREGYHÁZÁN.